

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยขอนำเสนอผลของตัวแปรตามรูปแบบการสร้างชิ้นงานโฆษณา และเจตคติต่อโฆษณาไปพร้อมๆกัน เนื่องจากสมมุติฐานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน และใช้สถิติวิเคราะห์เดียวกัน เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจผลการวิจัยในครั้งนี้ นอกจากนี้ผู้วิจัยได้ใช้สัญลักษณ์แทนความหมายต่างๆเพื่อความกระชับ และเข้าใจได้ตรงกัน ดังต่อไปนี้

SM	หมายถึง	การกำกับการแสดงออกของตน
HSM	หมายถึง	ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง
LSM	หมายถึง	ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ

ตอนที่ 1 ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่นำข้อมูลมาใช้ในการวิเคราะห์ทั้งสิ้น 357 คน โดยแบ่งเป็น 12 กลุ่มตามเงื่อนไขการทดลอง ได้แก่

- เงื่อนไขที่ 1 กลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง (HSM) สร้างโฆษณาสินค้าเน้นประโยชน์ให้สอยชนิดที่ 1 ผงซักฟอก และประเมินเจตคติต่อโฆษณาสินค้าเน้นเอกลักษณ์ทางสังคมชนิดที่ 1 เสื้อผ้า
- เงื่อนไขที่ 2 กลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง (HSM) สร้างโฆษณาสินค้าเน้นประโยชน์ให้สอยชนิดที่ 2 คอมพิวเตอร์ และประเมินเจตคติต่อโฆษณาสินค้าเน้นเอกลักษณ์ทางสังคมชนิดที่ 2 เครื่องประดับ
- เงื่อนไขที่ 3 กลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง (HSM) สร้างโฆษณาสินค้าเน้นเอกลักษณ์ทางสังคมชนิดที่ 1 เสื้อผ้า และประเมินเจตคติต่อโฆษณาสินค้าควบทั้ง 2 หน้าที่ ชนิดที่ 1 รถยนต์
- เงื่อนไขที่ 4 กลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง (HSM) สร้างโฆษณาสินค้าเน้นเอกลักษณ์ทางสังคมชนิดที่ 2 เครื่องประดับ และประเมินเจตคติต่อโฆษณาสินค้าควบทั้ง 2 หน้าที่ ชนิดที่ 2 โทรศัพท์เคลื่อนที่

- เงื่อนไขที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง (HSM) สร้างโฆษณาสินค้าควบ
ทั้ง 2 หน้าที่ชนิดที่ 1 รถยนต์ และประเมินเจตคติต่อโฆษณาสินค้าเน้นประโยชน์ใช้
สอย ชนิดที่ 1 ผงซักฟอก
- เงื่อนไขที่ 6 กลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง (HSM) สร้างโฆษณาสินค้าควบ
ทั้ง 2 หน้าที่ชนิดที่ 2 โทรศัพท์เคลื่อนที่ และประเมินเจตคติต่อโฆษณาสินค้าเน้น
ประโยชน์ใช้สอย ชนิดที่ 2 คอมพิวเตอร์
- เงื่อนไขที่ 7 กลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ (LSM) สร้างโฆษณาสินค้าเน้น
ประโยชน์ใช้สอยชนิดที่ 1 ผงซักฟอก และประเมินเจตคติต่อโฆษณาสินค้าเน้นเอก
ลักษณะทางสังคมชนิดที่ 1 เสื้อผ้า
- เงื่อนไขที่ 8 กลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ (LSM) สร้างโฆษณาสินค้าเน้น
ประโยชน์ใช้สอยชนิดที่ 2 คอมพิวเตอร์ และประเมินเจตคติต่อโฆษณาสินค้าเน้นเอก
ลักษณะทางสังคมชนิดที่ 2 เครื่องประดับ
- เงื่อนไขที่ 9 กลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ (LSM) สร้างโฆษณาสินค้าเน้น
เอกลักษณ์ทางสังคมชนิดที่ 1 เสื้อผ้า และประเมินเจตคติต่อโฆษณาสินค้าควบทั้ง 2
หน้าที่ ชนิดที่ 1 รถยนต์
- เงื่อนไขที่ 10 กลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ (LSM) สร้างโฆษณาสินค้าเน้น
เอกลักษณ์ทางสังคมชนิดที่ 2 เครื่องประดับ และประเมินเจตคติต่อโฆษณาสินค้า
ควบทั้ง 2 หน้าที่ ชนิดที่ 2 โทรศัพท์เคลื่อนที่
- เงื่อนไขที่ 11 กลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ (LSM) สร้างโฆษณาสินค้าควบ
ทั้ง 2 หน้าที่ชนิดที่ 1 รถยนต์ และประเมินเจตคติต่อโฆษณาสินค้าเน้นประโยชน์ใช้
สอย ชนิดที่ 1 ผงซักฟอก
- เงื่อนไขที่ 12 กลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ (LSM) สร้างโฆษณาสินค้าควบ
ทั้ง 2 หน้าที่ชนิดที่ 2 โทรศัพท์เคลื่อนที่ และประเมินเจตคติต่อโฆษณาสินค้าเน้น
ประโยชน์ใช้สอย ชนิดที่ 2 คอมพิวเตอร์

ในเงื่อนไขที่กลุ่มตัวอย่างมีการกำกับการแสดงออกของตนสูง พบว่ากลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไขที่
1 มีคะแนนการกำกับการแสดงออกของตนสูงที่สุด ($M = 31.37$, $SD = 6.69$) รองลงมาคือกลุ่มตัว
อย่างในเงื่อนไขที่ 6 ($M = 29.43$, $SD = 6.02$) เงื่อนไขที่ 3 ($M = 28.40$, $SD = 5.26$) เงื่อนไขที่ 2 (M

= 28.33, $SD = 9.69$) เงื่อนไชที่ 5 ($M = 28.17$, $SD = 6.25$) และเงื่อนไชที่ 4 ($M = 28.03$, $SD = 6.26$) ตามลำดับ

ส่วนเงื่อนไชที่กลุ่มตัวอย่างมีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ พบว่า กลุ่มตัวอย่างในเงื่อนไชที่ 10 มีคะแนนการกำกับการแสดงออกของตนต่ำที่สุด ($M = -12.20$, $SD = 7.95$) รองลงมาคือเงื่อนไชที่ 12 ($M = -11.63$, $SD = 6.50$) เงื่อนไชที่ 11 ($M = -10.10$, $SD = 5.14$) เงื่อนไชที่ 9 ($M = -9.97$, $SD = 7.69$) เงื่อนไชที่ 7 ($M = -8.80$, $SD = 8.06$) และ เงื่อนไชที่ 8 ($M = -8.57$, $SD = 8.58$) ตามลำดับ ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 14

ตารางที่ 14

จำนวนตัวอย่างในแต่ละเงื่อนไชการทดลองจำแนกตามเพศ ค่ามัชฌิมเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการกำกับการแสดงออกของตนของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเงื่อนไช

เงื่อนไช	SM	DV	เพศ	n	M	SD		
		สร้างโฆษณา	ชาย	หญิง				
1	HSM	ผงชักฟอก	เสื้อผ้า	10	20	30	31.37	6.69
2	HSM	คอมพิวเตอร์	เครื่องประดับ	6	24	30	28.33	9.69
3	HSM	เสื้อผ้า	รถยนต์	7	23	30	28.40	5.26
4	HSM	เครื่องประดับ	โทรศัพท์	11	19	30	28.03	6.26
5	HSM	รถยนต์	ผงชักฟอก	11	19	30	28.17	6.25
6	HSM	โทรศัพท์	คอมพิวเตอร์	6	22	28	29.43	6.02
รวม HSM				51	127	178	28.95	6.85
7	LSM	ผงชักฟอก	เสื้อผ้า	12	17	29	-8.79	8.06
8	LSM	คอมพิวเตอร์	เครื่องประดับ	7	23	30	-8.57	8.58
9	LSM	เสื้อผ้า	รถยนต์	11	19	30	-9.97	7.69
10	LSM	เครื่องประดับ	โทรศัพท์	13	17	30	-12.20	7.95
11	LSM	รถยนต์	ผงชักฟอก	14	16	30	-10.10	5.14
12	LSM	โทรศัพท์	คอมพิวเตอร์	8	22	30	-11.63	6.50
รวม LSM				65	114	179	-10.22	7.42
รวมทั้งหมด				116	241	357	9.31	20.87

หมายเหตุ คะแนนการกำกับการแสดงออกของตนมีพิสัยที่เป็นไปได้จาก -80 ถึง 80

ตอนที่ 2 ผลการทดสอบสมมุติฐาน

สมมุติฐานข้อที่ 1 ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง สร้างชิ้นงานโฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้น ภาพลักษณ์ มากกว่าชิ้นงานโฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้น คุณภาพสินค้า

จากแบบสำรวจการสร้างชิ้นงานโฆษณา ผู้วิจัยได้นับจำนวนสโลแกนโฆษณาและคุณสมบัติที่เน้นคุณภาพของสินค้าที่กลุ่มตัวอย่างเลือก เป็นคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นคุณภาพ ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0-3 และนับจำนวนสโลแกนโฆษณาและคุณสมบัติที่เน้นภาพลักษณ์ของสินค้าเป็นคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์ ซึ่งมีค่าตั้งแต่ 0-3 เช่นกัน จากนั้นนำคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นคุณภาพและภาพลักษณ์ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงมา วิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต ด้วยสถิติที่แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระจากกัน (*t*-test dependent groups; *t*-paired) ผลการวิเคราะห์พบว่า มีการสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์มากกว่าเน้นคุณภาพสินค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($M = 1.78$ vs $M = 1.22$, $MDiff. = 0.56$, $SD = 2.04$, $t = 3.67$, $p < .0005$) สนับสนุนสมมุติฐาน ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 15

ตารางที่ 15

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัชฌิมเลขคณิต ระหว่างคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์กับเน้นคุณภาพสินค้า ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง

การกำกับการแสดงออกของตน	การสร้างชิ้นงานโฆษณา	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>MDiff.</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
สูง	เน้นภาพลักษณ์	178	1.78	0.56	2.04	3.67	< .0005
	เน้นคุณภาพ		1.22				

สมมุติฐานข้อที่ 12 ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง มีเจตคติทางบวกต่อชิ้นงานโฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้น ภาพลักษณ์ สูงกว่า โฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้น คุณภาพสินค้า

ในการเปรียบเทียบเจตคติต่อโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์และคุณภาพสินค้า ใช้คะแนนจากแบบสำรวจความคิดเห็นต่อโฆษณา ที่สร้างขึ้นจากคำคุณศัพท์ทางบวกแสดงเจตคติต่อโฆษณาจำนวน 19 ข้อ ผู้วิจัยได้นับคะแนนที่กลุ่มตัวอย่างเลือกโฆษณา A หรือโฆษณาที่เน้นคุณภาพสินค้า เป็นคะแนน

เจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้า ซึ่งมีค่าได้ตั้งแต่ 0-19 และนับคะแนนที่กลุ่มตัวอย่างเลือกโฆษณา B หรือโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์สินค้า เป็นคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้นภาพลักษณ์สินค้า ซึ่งมีค่าได้ตั้งแต่ 0-19 เช่นกัน

เพื่อทดสอบว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง มีเจตคติทางบวกต่อชิ้นงานโฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้นภาพลักษณ์ สูงกว่า โฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้าหรือไม่ ผู้วิจัยนำคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่เน้นคุณภาพและภาพลักษณ์ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงมาวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต ด้วยสถิติที่แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระจากกัน ผลการวิเคราะห์พบว่า มีการสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์มากกว่าเน้นคุณภาพสินค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($M = 10.83$ vs $M = 8.17$, $MDiff. = 2.66$, $SD = 13.08$, $t = 2.70$, $p < .005$) สนับสนุนสมมติฐาน ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 16

ตารางที่ 16

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัชฌิมเลขคณิต ระหว่างคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์กับเน้นคุณภาพสินค้า ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง

การกำกับแสดงออกของตน	เจตคติทางบวกต่อโฆษณา	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>MDiff.</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
สูง	เน้นภาพลักษณ์	179	10.83	2.66	13.08	2.70	< .005
	เน้นคุณภาพ		8.17				

สมมติฐานข้อที่ 2 ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ สร้างชิ้นงานโฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้นภาพลักษณ์ น้อยกว่าชิ้นงานโฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้า

เมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาของกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับแสดงออกของตนต่ำ พบว่ากลุ่มตัวอย่างสร้างชิ้นงานโฆษณาโดยเน้นภาพลักษณ์ไม่น้อยกว่าเน้นคุณภาพสินค้า ($M = 1.79$ vs $M = 1.20$, $MDiff. = 0.59$, $SD = 1.96$) และเมื่อนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต ด้วยสถิติที่แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระจากกัน พบว่าผู้ที่มีการกำกับแสดงออกของตนต่ำ สร้างชิ้นงานโฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้นภาพลักษณ์ ไม่น้อยกว่าสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นคุณภาพสินค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 4.00$, $p < .0005$) จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 2 ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 17

ตารางที่ 17

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัชฌิมเลขคณิต ระหว่างคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์กับเน้นคุณภาพสินค้า ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ

การกำกับการแสดงออกของตน	การสร้างชิ้นงานโฆษณา	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>MDiff.</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
ต่ำ	เน้นภาพลักษณ์	179	1.79	0.59	1.96	4.00	< .0005
	เน้นคุณภาพ		1.20				

สมมุติฐานข้อที่ 13 ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ มีเจตคติทางบวกต่อชิ้นงานโฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้นภาพลักษณ์ น้อยกว่า โฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้า

เมื่อนำคะแนนเจตคติทางบวกต่อชิ้นงานโฆษณาของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ มาวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต ด้วยสถิติทีแบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระจากกัน พบว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำมีเจตคติทางบวกต่อชิ้นงานโฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้นภาพลักษณ์ ไม่น้อยกว่าโฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($M=10.59$ vs $M=8.41$, $MDiff. = 2.18$, $SD = 13.12$, $t = 2.23$, $p < .05$) จึงปฏิเสธสมมุติฐาน ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 18

ตารางที่ 18

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัชฌิมเลขคณิต ระหว่างคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์กับเน้นคุณภาพสินค้า ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ

การกำกับการแสดงออกของตน	เจตคติทางบวกต่อโฆษณา	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>MDiff.</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
ต่ำ	เน้นภาพลักษณ์	178	10.59	2.18	13.12	2.23	< .05
	เน้นคุณภาพ		8.41				

สมมุติฐานข้อที่ 3 เมื่อเป็นสินค้าประโยชน์ใช้สอย ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง และผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ มีรูปแบบการสร้างชิ้นงานโฆษณาไม่แตกต่างกัน

จากแบบสำรวจการสร้างชิ้นงานโฆษณาที่ให้กลุ่มตัวอย่างเลือกสโลแกน 1 สโลแกน และคุณสมบัติ 2 ข้อ เพื่อนำไปสร้างเป็นชิ้นงานโฆษณา หากกลุ่มตัวอย่างเลือกสโลแกนหรือคุณสมบัติที่เน้นคุณภาพสินค้า ให้ข้อละ 1 คะแนน หากเลือกที่เน้นภาพลักษณ์สินค้า ให้ข้อละ 2 คะแนน ได้เป็นคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาซึ่งมีค่าตั้งแต่ 3-6 โดยคะแนนยิ่งสูง ยิ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเลือกสร้างชิ้นงานโฆษณาโดยเน้นภาพลักษณ์มากกว่าคุณภาพสินค้า

ผู้วิจัยนำคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาเฉพาะสินค้าเน้นประโยชน์ใช้สอย ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงกับต่ำมาเปรียบเทียบกัน ด้วยสถิติที่แบบกลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน (*t*-test independent groups) พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($M = 3.93, SD = 0.90$ vs $M = 4.08, SD = 0.93, t = -0.09, p = .37$) ดังแสดงในตารางที่ 19

ตารางที่ 19

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าประโยชน์ใช้สอย ระหว่างผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ

หน้าที่ของสินค้า	SM	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
เน้นประโยชน์ใช้สอย	HSM	60	3.93	0.90	-0.90	= .37
	LSM	59	4.08	0.93		

และเมื่อวิเคราะห์แยกสินค้าประโยชน์ใช้สอยทีละชนิด พบว่าในสินค้าผงซักฟอก ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง มีคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาไม่แตกต่างกับผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($M = 3.43, SD = 0.68$ vs $M = 3.62, SD = 0.78, t = -0.99, p = .33$) และเมื่อวิเคราะห์ในสินค้าคอมพิวเตอร์ พบผลการวิจัยที่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง มีคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาไม่แตกต่างกับผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($M = 4.43, SD = 0.82$ vs $M = 4.53, SD = 0.86, t = -0.46, p = .65$) โดยจะเมื่อพิจารณาจากค่ามัธยฐานเลขคณิต จะเห็นได้ว่าการสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นคุณภาพมากกว่าเน้นภาพลักษณ์

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งการวิเคราะห์รวม และวิเคราะห์แยกชนิดสินค้า แสดงให้เห็นว่าสนับสนุนสมมุติฐานข้อที่ 3 ทั้งหมด ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 20

ตารางที่ 20

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าผกฟอกและคอมพิวเตอร์ ระหว่างผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ

สินค้า	SM	n	M	SD	t	p
ผกฟอก	HSM	30	3.43	0.68	-0.99	= .33
	LSM	29	3.62	0.78		
คอมพิวเตอร์	HSM	30	4.43	0.82	-0.46	= .65
	LSM	30	4.53	0.86		

สมมุติฐานข้อที่ 14 เมื่อเป็นสินค้าประโยชน์ใช้สอย ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง และผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ มีเจตคติต่อชิ้นงานโฆษณาไม่แตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมุติฐานข้อนี้ ใช้คะแนนจากแบบสำรวจความคิดเห็นต่อโฆษณา โดยผู้วิจัยใช้วิธีการให้คะแนนข้อที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบโฆษณา A หรือโฆษณาที่เน้นประโยชน์ใช้สอยข้อละ 1 คะแนน และให้คะแนนข้อที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบโฆษณา B หรือโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์ข้อละ 2 คะแนน รวมทั้ง 19 ข้อ เป็นคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณา มีช่วงตั้งแต่ 19-38 คะแนน โดยคะแนนยิ่งสูงยิ่งแสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาเน้นภาพลักษณ์มาก ในทางตรงกันข้าม หากคะแนนยิ่งต่ำ ยิ่งแสดงว่ามีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาเน้นประโยชน์ใช้สอยมาก

เมื่อพิจารณาค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณา เฉพาะสินค้าหน้าที่เน้นประโยชน์ใช้สอย จะเห็นว่าทั้งผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำมีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่เน้นคุณภาพสินค้ามากกว่า และเมื่อนำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติที่แบบกลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน พบว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงมีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาไม่แตกต่างกับผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($M = 25.36, SD = 6.80$ vs $M = 25.62, SD = 6.56, t = -0.21, p = .84$)

ดังแสดงในตารางที่ 21

ตารางที่ 21

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเจตคติต่อโฆษณาสินค้าประโยชน์ใช้สอย ระหว่างผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของตนสูงและต่ำ

หน้าที่ของสินค้า	SM	n	M	SD	t	p
เน้นประโยชน์ใช้สอย	HSM	58	25.36	6.80	-0.21	= .84
	LSM	60	25.62	6.56		

เมื่อวิเคราะห์แยกชนิดสินค้า พบว่าเมื่อเป็นสินค้าผงซักฟอก ผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของตนสูงมีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาไม่แตกต่างกับผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของตนต่ำ ($M = 21.13, SD = 3.22$ vs $M = 21.53, SD = 3.90, t = -0.43, p = .67$) โดยทั้งคู่มีค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเจตคติในระดับต่ำอย่างชัดเจน แสดงให้เห็นว่าทั้งผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของตนสูงและต่ำมีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่เน้นประโยชน์ใช้สอยมากกว่า

และเมื่อเป็นสินค้าคอมพิวเตอร์ พบว่าทั้งผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของตนสูงและต่ำมีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเช่นกัน ($M = 29.89, SD = 6.73$ vs $M = 29.70, SD = 6.15, t = 0.11, p = .91$) ดังแสดงในตารางที่ 22 แสดงให้เห็นว่าสนับสนุนสมมุติฐานข้อที่ 14 ทั้งหมด ไม่ว่าจะวิเคราะห์รวมและแยกชนิดสินค้า

ตารางที่ 22

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาสินค้าผงซักฟอกและคอมพิวเตอร์ ระหว่างผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของตนสูงและต่ำ

สินค้า	SM	n	M	SD	t	p
ผงซักฟอก	HSM	30	21.13	3.22	-0.43	= .67
	LSM	30	21.53	3.90		
คอมพิวเตอร์	HSM	28	29.89	6.73	0.11	= .91
	LSM	30	29.70	6.15		

สมมุติฐานข้อที่ 4

ผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของตนสูง สร้างขึ้นงานโฆษณาสินค้าประโยชน์ใช้สอย โดยเน้นภาพลักษณ์ น้อยกว่า เน้นคุณภาพสินค้า

หลังจากที่ได้ผลว่าผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของตสูงและต่ำมีการสร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าประโยชน์ใช้สอยไม่แตกต่างกันแล้ว ในสมมุติฐานข้อนี้เป็นการดูทิศทาง การสร้างโฆษณาของผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของตสูง โดยนำคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์มาเปรียบเทียบกับคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นคุณภาพ ด้วยสถิติที่แบบกลุ่มที่ไม่เป็นอิสระจากกัน ผลการวิเคราะห์พบว่าเมื่อเป็นสินค้าประโยชน์ใช้สอย ผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของตสูงสร้างชิ้นงานโฆษณาโดยเน้นภาพลักษณ์น้อยกว่าเน้นคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญ ($M = 0.93$ vs $M = 2.06$, $MDiff. = -1.13$, $SD = 1.80$, $t = -4.88$, $p < .0001$) ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 23

ตารางที่ 23

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าประโยชน์ใช้สอย ของผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของตสูง

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	n	M	MDiff.	SD	t	p
HSM	ประโยชน์ใช้สอย	เน้นภาพลักษณ์	60	0.93	-1.13	1.80	-4.88	< .0001
		เน้นคุณภาพ		2.06				

เมื่อวิเคราะห์แยกชนิดสินค้า พบว่าเมื่อเป็นสินค้าผงซักฟอก ผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของตสูงสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์น้อยกว่าเน้นคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($M = 0.43$ vs $M = 2.57$, $MDiff. = -2.13$, $SD = 1.36$, $t = -8.61$, $p < .0001$) และเมื่อเป็นสินค้าคอมพิวเตอร์ พบว่าผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของตสูงสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์น้อยกว่าที่เน้นคุณภาพเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($M = 1.43$ vs $M = 1.57$, $MDiff. = -0.13$, $SD = 1.63$, $t = -0.45$, $p = .33$) ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 24

เพราะฉะนั้นผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้ จึงสนับสนุนสมมุติฐานข้อที่ 4 เพียงบางส่วน

สมมุติฐานข้อที่ 15 ผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของตสูง มีเจตคติทางบวกต่อชิ้นงานโฆษณา สินค้าประโยชน์ใช้สอยที่ดึงดูดโดยเน้นภาพลักษณ์ น้อยกว่า โฆษณาสินค้าประโยชน์ใช้สอยที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้า

เมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติต่อโฆษณาสินค้าประโยชน์ใช้สอย ของผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของตสูงนั้น พบว่ามีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์

ตารางที่ 24

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าผก
ฟอกและคอมพิวเตอร์ ของผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูง

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	n	M	MDiff.	SD	t	p
HSM	ผกฟอก	เน้นภาพลักษณ์	30	0.43	-2.13	1.36	-8.61	< .0001
		เน้นคุณภาพ		2.56				
HSM	คอมพิวเตอร์	เน้นภาพลักษณ์	30	1.43	-0.13	1.63	-0.45	= .33
		เน้นคุณภาพ		1.56				

น้อยกว่าที่เน้นคุณภาพ ($M = 6.36$ vs $M = 12.64$, $SD = 13.60$) และเมื่อนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิต แสดงให้เห็นว่าน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = -3.51$, $p < .001$) ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 25

ตารางที่ 25

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาสินค้า
ประโยชน์ใช้สอย ของผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูง

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	n	M	MDiff.	SD	t	p
HSM	ประโยชน์ใช้สอย	เน้นภาพลักษณ์	58	6.36	-6.28	13.60	-3.51	< .001
		เน้นคุณภาพ		12.64				

จากนั้นผู้วิจัยได้วิเคราะห์แยกทีละชนิดสินค้า โดยในสินค้าผกฟอกพบว่าผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูงมีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์น้อยกว่าเน้นคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญ ($M = 2.13$ vs $M = 16.86$, $MDiff. = -14.73$, $SD = 6.45$, $t = -12.51$, $p < .0001$) ส่วนในสินค้าคอมพิวเตอร์ พบว่ามีคะแนนเจตคติต่อโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์กับเน้นคุณภาพแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยเท่านั้น ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($M = 10.89$ vs $M = 8.10$, $MDiff. = 2.79$, $SD = 13.47$, $t = 1.09$, $p = .14$) ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 26

จากผลที่ได้แสดงให้เห็นว่าสนับสนุนสมมุติฐานข้อที่ 15 เพียงบางส่วน

ตารางที่ 26

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาสินค้าผกฟอกและคอมพิวเตอร์ ของผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูง

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	n	M	MDiff.	SD	t	p
HSM	ผกฟอก	เน้นภาพลักษณ์	30	2.13	-14.73	6.45	-12.51	< .0001
		เน้นคุณภาพ		16.86				
HSM	คอมพิวเตอร์	เน้นภาพลักษณ์	28	10.89	2.79	13.47	1.09	= .14
		เน้นคุณภาพ		8.10				

สมมุติฐานข้อที่ 5 ผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนต่ำ สร้างขึ้นงานโฆษณาสินค้าประโยชน์ใช้สอย โดยเน้นภาพลักษณ์ น้อยกว่า เน้นคุณภาพสินค้า

จากค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการสร้างขึ้นงานโฆษณาสินค้าประโยชน์ใช้สอยรวมทั้ง 2 ชนิด แสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนต่ำสร้างขึ้นงานโฆษณาโดยเน้นภาพลักษณ์ น้อยกว่าเน้นคุณภาพสินค้า โดยเมื่อนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิต สามารถยืนยันว่าน้อยกว่าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($M = 1.08$ vs $M = 1.91$, $MDiff. = -0.83$, $SD = 1.87$, $t = -3.42$, $p < .001$) ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 27

ตารางที่ 27

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการสร้างขึ้นงานโฆษณาสินค้าประโยชน์ใช้สอย ของผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนต่ำ

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	n	M	MDiff.	SD	t	p
LSM	ประโยชน์ใช้สอย	เน้นภาพลักษณ์	59	1.08	-0.83	1.87	-3.42	< .001
		เน้นคุณภาพ		1.91				

สำหรับสินค้าผกฟอก เมื่อนำคะแนนการสร้างขึ้นงานโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์และคุณภาพสินค้ามาวิเคราะห์ พบว่าผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนต่ำสร้างโฆษณาโดยเน้นภาพลักษณ์น้อยกว่าคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญ ($M = 0.62$ vs $M = 2.38$, $MDiff. = -1.76$, $SD = 1.55$, $t =$

-6.11, $p < .0001$) ส่วนสินค้าคอมพิวเตอร์พบว่าสร้างโฆษณาเน้นภาพลักษณ์กับคุณภาพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($M = 1.53$ vs $M = 1.46$, $MDiff. = 0.07$, $SD = 1.72$, $t = 0.21$, $p = .42$) ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 28 เพราะฉะนั้นจึงสนับสนุนสมมุติฐานข้อที่ 5 เพียงบางส่วน

ตารางที่ 28

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าผก และคอมพิวเตอร์ ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	n	M	$MDiff.$	SD	t	p
LSM	ผก	เน้นภาพลักษณ์	29	0.62	-1.76	1.55	-6.11	< .0001
		เน้นคุณภาพ		2.38				
LSM	คอมพิวเตอร์	เน้นภาพลักษณ์	30	1.53	0.07	1.72	0.21	= .42
		เน้นคุณภาพ		1.46				

สมมุติฐานข้อที่ 16 ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ มีเจตคติทางบวกต่อชิ้นงานโฆษณาสินค้าประโยชน์ใช้สอยที่ดึงดูดโดยเน้นภาพลักษณ์ น้อยกว่าโฆษณาสินค้าประโยชน์ใช้สอยที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้า

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของสินค้าน้ำที่เน้นประโยชน์ใช้สอยรวมทั้ง 2 ชนิด พบว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำมีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์น้อยกว่าโฆษณาที่เน้นคุณภาพ ($M = 6.62$ vs $M = 12.39$, $MDiff. = -5.77$, $SD = 13.12$, $t = -3.40$, $p < .001$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 29

ตารางที่ 29

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาสินค้าประโยชน์ใช้สอย ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	n	M	$MDiff.$	SD	t	p
LSM	ประโยชน์ใช้สอย	เน้นภาพลักษณ์	60	6.62	-5.77	13.12	-3.40	< .001
		เน้นคุณภาพ		12.39				

และเมื่อวิเคราะห์แยกชนิดสินค้า พบว่าเมื่อเป็นสินค้าผงซักฟอก ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำมีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์น้อยกว่าที่เน้นคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญ ($M = 2.53$ vs $M = 16.46$, $MDiff. = -13.93$, $SD = 7.80$, $t = -9.78$, $p < .0001$) แต่เมื่อวิเคราะห์ในสินค้าคอมพิวเตอร์ ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำมีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์ไม่แตกต่างกับโฆษณาที่เน้นคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($M = 10.70$ vs $M = 8.30$, $MDiff. = 2.40$, $SD = 12.31$, $t = 1.07$, $p = .15$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 30 จากผลการทดสอบดังกล่าวจึงสนับสนุนสมมุติฐานข้อที่ 16 บางส่วน

ตารางที่ 30

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาสินค้าผงซักฟอกและคอมพิวเตอร์ ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	n	M	MDiff.	SD	t	p
LSM	ผงซักฟอก	เน้นภาพลักษณ์	30	2.53	-13.93	7.80	-9.78	< .0001
		เน้นคุณภาพ		16.46				
LSM	คอมพิวเตอร์	เน้นภาพลักษณ์	30	10.70	2.40	12.31	1.07	= .15
		เน้นคุณภาพ		8.30				

สมมุติฐานข้อที่ 6 เมื่อเป็นสินค้าเอกลักษณ์ทางสังคม ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ มีรูปแบบการสร้างชิ้นงานโฆษณาไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาของสินค้านำที่เอกลักษณ์ทางสังคมโดยรวมทั้ง 2 ชนิด พบว่าทั้งผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำมีการสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์อย่างชัดเจน ($M = 5.48$, $SD = 0.68$ vs $M = 5.43$, $SD = 0.72$) และเมื่อนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต พบว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ มีรูปแบบการสร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าเอกลักษณ์ทางสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 0.39$, $p = .70$) ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 31

ตารางที่ 31

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าเอกลักษณ์ทางสังคม ระหว่างผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ

หน้าที่ของสินค้า	SM	n	M	SD	t	p
เอกลักษณ์ทางสังคม	HSM	60	5.48	0.68	0.39	= .70
	LSM	60	5.43	0.72		

จากนั้นเมื่อวิเคราะห์แยกชนิดสินค้า พบผลที่สอดคล้องกับการวิเคราะห์รวม กล่าวคือ ในผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำมีรูปแบบการสร้างชิ้นงานโฆษณาไม่แตกต่างกัน ทั้งในสินค้าเสื้อผ้า ($M = 5.80, SD = 0.48$ vs $M = 5.60, SD = 0.67, t = 1.32, p = .19$) และเครื่องประดับ ($M = 5.17, SD = 0.70$ vs $M = 5.27, SD = 0.74, t = -0.54, p = .59$) โดยทั้งคู่สร้างโฆษณาโดยเน้นภาพลักษณ์มากกว่าเน้นคุณภาพสินค้า สนับสนุนสมมุติฐานข้อที่ 6 ทั้งหมด ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 32

ตารางที่ 32

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าเสื้อผ้าและเครื่องประดับ ระหว่างผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ

สินค้า	SM	n	M	SD	t	p
เสื้อผ้า	HSM	30	5.80	0.48	1.32	= .19
	LSM	30	5.60	0.67		
เครื่องประดับ	HSM	30	5.17	0.70	-0.54	= .59
	LSM	30	5.27	0.74		

สมมุติฐานข้อที่ 17 เมื่อเป็นสินค้าเอกลักษณ์ทางสังคม ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ มีเจตคติต่อชิ้นงานโฆษณาไม่แตกต่างกัน

เมื่อเป็นสินค้าเอกลักษณ์ทางสังคม ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำมีเจตคติต่อโฆษณาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยทั้ง 2 กลุ่มมีเจตคติทางบวกต่อชิ้นงานโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์มากกว่า ($M = 31.47, SD = 5.15$ vs $M = 30.42, SD = 5.75, t = 1.04, p = .30$) ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 33

ตารางที่ 33

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาสินค้าเอกลักษณ์ทางสังคม ระหว่างผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ

หน้าที่ของสินค้า	SM	n	M	SD	t	p
เอกลักษณ์ทางสังคม	HSM	60	31.47	5.15	1.04	= .30
	LSM	59	30.42	5.75		

และเมื่อวิเคราะห์แยกชนิดสินค้า ผลที่ได้ยังคงสนับสนุนสมมุติฐานข้อที่ 17 ทั้งหมดกล่าวคือ ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำมีเจตคติทางบวกต่อชิ้นงานโฆษณาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในสินค้าเสื้อผ้า ($M = 31.63, SD = 5.61$ vs $M = 29.14, SD = 6.25, t = 1.61, p = .11$) และเครื่องประดับ ($M = 31.30, SD = 4.73$ vs $M = 31.67, SD = 5.00, t = -0.29, p = .77$) โดยทั้งคู่ต่างมีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาสินค้าที่เน้นภาพลักษณ์สูงกว่า ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 34

ตารางที่ 34

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาสินค้าเสื้อผ้าและเครื่องประดับ ระหว่างผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ

สินค้า	SM	n	M	SD	t	p
เสื้อผ้า	HSM	30	31.63	5.61	1.61	= .11
	LSM	29	29.14	6.25		
เครื่องประดับ	HSM	30	31.30	4.728	-0.29	= .77
	LSM	30	31.67	4.999		

สมมุติฐานข้อที่ 7 ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง สร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าเอก ลักษณะทางสังคม โดยเน้นภาพลักษณ์ มากกว่า เน้นคุณภาพสินค้า

เมื่อทราบแล้วว่าผู้ที่มีกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำมีรูปแบบการสร้างชิ้นงานโฆษณา สินค้าเอกลักษณะทางสังคมไม่แตกต่างกัน สมมุติฐานข้อนี้จึงเป็นการดูทิศทางการสร้างโฆษณาเฉพาะ ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง โดยนำคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์มา เปรียบเทียบกับคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นคุณภาพสินค้า ผลการวิเคราะห์พบว่า ผู้ที่มีการ กำกับการแสดงออกของตนสูง สร้างชิ้นงานโฆษณาโดยเน้นภาพลักษณ์มากกว่าเน้นคุณภาพสินค้า ($M = 2.48$ vs $M = 0.51$, $SD = 1.35$, $MDiff. = 1.97$, $t = 11.26$, $p < .0001$) ดังรายละเอียดในตาราง ที่ 35

ตารางที่ 35

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าเอก ลักษณะทางสังคม ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	n	M	MDiff.	SD	t	p
HSM	เอกลักษณะ ทางสังคม	เน้นภาพลักษณ์	60	2.48	1.97	1.35	11.26	< .0001
		เน้นคุณภาพ		0.52				

เมื่อวิเคราะห์แยกชนิดสินค้า พบว่า ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงสร้างโฆษณาโดย เน้นภาพลักษณ์สูงกว่าเน้นคุณภาพสินค้า ทั้งเมื่อเป็นสินค้าเสื้อผ้า ($M = 2.80$ vs $M = 0.20$, $MDiff. = 2.60$, $SD = 0.48$, $t = 14.70$, $p < .0001$) และเครื่องประดับ ($M = 2.17$ vs $M = 0.84$, $MDiff. = 1.33$, $SD = 1.40$, $t = 5.22$, $p < .0001$) แสดงให้เห็นว่าสนับสนุนสมมุติฐานข้อที่ 7 ทั้งหมด ดัง แสดงรายละเอียดในตารางที่ 36

สมมุติฐานข้อที่ 18 ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง มีเจตคติทางบวกต่อชิ้นงานโฆษณา สินค้าเอกลักษณะทางสังคม ที่ดึงดูดโดยเน้นภาพลักษณ์ สูงกว่า โฆษณา สินค้าเอกลักษณะทางสังคม ที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้า

ตารางที่ 36

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการสร้างขึ้นงานโฆษณาสินค้าเสื้อผ้า และเครื่องประดับ ของผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูง

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>MDiff.</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
HSM	เสื้อผ้า	เน้นภาพลักษณ์	30	2.80	2.60	0.97	14.70	< .0001
		เน้นคุณภาพ		0.20				
HSM	เครื่องประดับ	เน้นภาพลักษณ์	30	2.17	1.33	1.40	5.22	< .0001
		เน้นคุณภาพ		0.84				

ในการทดสอบสมมติฐานข้อนี้ ผู้วิจัยได้นำคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์มาวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิตกับคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่เน้นคุณภาพ เฉพาะสินค้าหน้าที่เน้นเอกลักษณ์ทางสังคมทั้ง 2 ชนิด ผลการวิเคราะห์พบว่าผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูงมีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้นภาพลักษณ์สูงกว่าที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้าอย่างมีนัยสำคัญ ($M = 12.47$ vs $M = 6.54$, $MDiff. = 5.93$, $SD = 10.29$, $t = 4.46$, $p < .0001$) สอดคล้องกับสมมติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 37

ตารางที่ 37

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาสินค้าเอกลักษณ์ทางสังคม ของผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูง

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	<i>n</i>	<i>M</i>	<i>MDiff.</i>	<i>SD</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
HSM	เอกลักษณ์ทางสังคม	เน้นภาพลักษณ์	60	12.47	5.93	10.29	4.46	< .0001
		เน้นคุณภาพ		6.54				

เมื่อวิเคราะห์แยกชนิดสินค้า ผลการวิเคราะห์ยังคงสอดคล้องกันว่า ผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูงมีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์สูงกว่าที่เน้นคุณภาพ ทั้งในสินค้าเสื้อผ้า ($M = 12.63$ vs $M = 6.36$, $MDiff. = 6.27$, $SD = 11.22$, $t = 3.06$, $p < .005$) และเครื่องประดับ ($M = 12.30$ vs $M = 6.70$, $MDiff. = 5.60$, $SD = 9.46$, $t = 3.24$, $p < .005$) สนับสนุนสมมติฐานข้อที่ 18 ทั้งหมด ดังรายละเอียดในตารางที่ 38

ตารางที่ 38

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาสินค้าเสื้อผ้าและเครื่องประดับ ของผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูง

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	n	M	MDiff.	SD	t	p
HSM	เสื้อผ้า	เน้นภาพลักษณ์	30	12.63	6.27	11.22	3.06	< .005
		เน้นคุณภาพ		6.36				
HSM	เครื่องประดับ	เน้นภาพลักษณ์	30	12.30	5.60	9.46	3.24	< .005
		เน้นคุณภาพ		6.70				

สมมุติฐานข้อที่ 8 ผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนต่ำ สร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าเอกลักษณ์ทางสังคม โดยเน้นภาพลักษณ์ มากกว่า เน้นคุณภาพสินค้า

สำหรับผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนต่ำ ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานว่าจะมีรูปแบบการสร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าเอกลักษณ์ทางสังคมโดยเน้นภาพลักษณ์เช่นเดียวกับผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูง จึงทดสอบสมมุติฐานด้วยการนำคะแนนการสร้างโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์มาวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัธยฐานเลขคณิตกับคะแนนการสร้างโฆษณาที่เน้นคุณภาพ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าสนับสนุนสมมุติฐาน กล่าวคือ ผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนต่ำสร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าโดยเน้นภาพลักษณ์มากกว่าเน้นคุณภาพสินค้าอย่างมีนัยสำคัญ ($M = 2.43$ vs $M = 0.56$, $MDiff. = 1.87$, $SD = 1.44$, $t = 10.02$, $p < .0001$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 39

ตารางที่ 39

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าเอกลักษณ์ทางสังคม ของผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนต่ำ

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	n	M	MDiff.	SD	t	p
LSM	เอกลักษณ์ทางสังคม	เน้นภาพลักษณ์	60	2.43	1.87	1.44	10.02	< .0001
		เน้นคุณภาพ		0.56				

นอกจากนี้ผลการวิเคราะห์แบบแยกชนิดสินค้ายังคงสอดคล้องกัน โดยพบว่าผู้ที่มีกำกับการแสดงออกของตนต่ำมีการสร้างชิ้นงานโฆษณาโดยเน้นภาพลักษณ์มากกว่าเน้นคุณภาพ ทั้งเมื่อเป็นสินค้าเสื้อผ้า ($M = 2.60$ vs $M = 0.40$, $MDiff. = 2.20$, $SD = 1.35$, $t = 8.93$, $p < .0001$) และเครื่องประดับ ($M = 2.27$ vs $M = 0.74$, $MDiff. = 1.53$, $SD = 1.48$, $t = 5.68$, $p < .0001$) สนับสนุนสมมุติฐานข้อที่ 8 ทั้งหมด ดังรายละเอียดในตารางที่ 40

ตารางที่ 40

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าเสื้อผ้าและเครื่องประดับ ของผู้ที่มีกำกับการแสดงออกของตนต่ำ

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	n	M	MDiff.	SD	t	p
LSM	เสื้อผ้า	เน้นภาพลักษณ์	30	2.60	2.20	1.35	8.93	< .0001
		เน้นคุณภาพ		0.40				
LSM	เครื่องประดับ	เน้นภาพลักษณ์	30	2.27	1.53	1.48	5.68	< .0001
		เน้นคุณภาพ		0.74				

สมมุติฐานข้อที่ 19 ผู้ที่มีกำกับการแสดงออกของตนต่ำ มีเจตคติทางบวกต่อชิ้นงานโฆษณา สินค้าเอกลักษณ์ทางสังคมที่ดึงดูดโดยเน้นภาพลักษณ์ สูงกว่า โฆษณาสินค้าเอกลักษณ์ทางสังคมที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้า

เมื่อนำคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์กับที่เน้นคุณภาพ ของผู้ที่มีกำกับการแสดงออกของตนต่ำเฉพาะในสินค้าน้ำที่เอกลักษณ์ทางสังคม มาวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัชฌิมเลขคณิต พบว่ามีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้นภาพลักษณ์สูงกว่าที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้าอย่างมีนัยสำคัญ ($M = 11.42$ vs $M = 7.58$, $MDiff. = 3.85$, $SD = 11.49$, $t = 1.29$, $p < .01$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 41

เมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิตเฉพาะสินค้าเสื้อผ้า พบว่าผู้ที่มีกำกับการแสดงออกของตนต่ำมีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์สูงกว่าที่เน้นคุณภาพเพียงเล็กน้อย และเมื่อนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตพบว่าไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($M = 10.14$ vs $M =$

ตารางที่ 41

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาสินค้าเอกลักษณ์ทางสังคม ของผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนต่ำ

SM	สินค้า	เจตคติทางบวก	n	M	MDiff.	SD	t	p
LSM	เอกลักษณ์ทางสังคม	เน้นภาพลักษณ์	59	11.42	3.85	11.49	1.29	< .01
		เน้นคุณภาพ		7.58				

8.86, MDiff. = 1.28, SD = 12.51, $t = 0.55$, $p = .29$) ส่วนในสินค้าเครื่องประดับ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่าผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนต่ำมีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์สูงกว่าที่เน้นคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญ ($M = 12.67$ vs $M = 6.34$, MDiff. = 6.33, SD = 10.00, $t = 3.47$, $p < .005$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 42 เพราะฉะนั้นผลที่ได้จึงแสดงให้เห็นว่าสนับสนุนสมมุติฐานข้อที่ 19 บางส่วน

ตารางที่ 42

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาสินค้าเสื้อผ้าและเครื่องประดับ ของผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนต่ำ

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	n	M	MDiff.	SD	t	p
LSM	เสื้อผ้า	เน้นภาพลักษณ์	29	10.14	1.28	12.51	0.55	= .29
		เน้นคุณภาพ		8.86				
LSM	เครื่องประดับ	เน้นภาพลักษณ์	30	12.67	6.33	10.00	3.47	< .005
		เน้นคุณภาพ		6.34				

สมมุติฐานข้อที่ 9 เมื่อเป็นสินค้าควบ 2 หน้าที่ ผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูง และผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนต่ำ มีรูปแบบการสร้างชิ้นงานโฆษณาแตกต่างกัน

หากพิจารณาค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าควบ 2 หน้าที่ จะเห็นว่าผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำมีการสร้างชิ้นงานโฆษณาแตกต่างกันแต่เพียง

เล็กน้อยเท่านั้น โดยผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงสร้างโฆษณาโดยเน้นภาพลักษณ์สูงกว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ ($M = 4.93, SD = 0.79$ vs $M = 4.83, SD = 0.78$) และเมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัชฌิมเลขคณิต พบว่าความแตกต่างดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($t = 0.67, p = .50$) จึงปฏิเสธสมมุติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 43

ตารางที่ 43

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการสร้างขึ้นงานโฆษณาสินค้าควบ 2 หน้า ที่ ระหว่างผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ

หน้าที่ของสินค้า	SM	n	M	SD	t	p
ควบ 2 หน้า	HSM	58	4.93	.792	0.67	= .50
	LSM	60	4.83	.785		

และเมื่อวิเคราะห์แยกชนิดสินค้า ผลที่ได้ยังคงปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ 9 ทั้งหมด กล่าวคือ ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงรูปแบบการสร้างชิ้นงานโฆษณาไม่แตกต่างกับผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ ทั้งในสินค้านอร์ด ($M = 5.33, SD = 0.71$ vs $M = 5.03, SD = 0.72$, $t = 1.63, p = .11$) และโทรศัพท์เคลื่อนที่ ($M = 4.50, SD = 0.64$ vs $M = 4.63, SD = 0.81, t = -0.69, p = .49$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 44

ตารางที่ 44

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการสร้างขึ้นงานโฆษณาสินค้านอร์ด และโทรศัพท์เคลื่อนที่ ระหว่างผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ

สินค้า	SM	n	M	SD	t	p
รณยนต์	HSM	30	5.33	0.71	1.63	= .11
	LSM	30	5.03	0.72		
โทรศัพท์เคลื่อนที่	HSM	28	4.50	0.64	-0.69	= .49
	LSM	30	4.63	0.81		

สมมุติฐานข้อที่ 20 เมื่อเป็นสินค้าควบ 2 หน้าที่ ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง และผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ มีเจตคติต่อชิ้นงานโฆษณาแตกต่างกัน

ในการทดสอบสมมุติฐานข้อนี้ ผู้วิจัยนำคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาสินค้าควบ 2 หน้าที่ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำมาวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงให้เห็นว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงมีเจตคติต่อโฆษณาไม่แตกต่างกับผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ ($M = 32.50, SD = 5.25$ vs $M = 32.75, SD = 5.23, t = -0.26, p = .79$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 45

ตารางที่ 45

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาสินค้าควบ 2 หน้าที่ ระหว่างผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำ

หน้าที่ของสินค้า	SM	n	M	SD	t	p
ควบ 2 หน้าที่	HSM	60	32.50	5.25	-0.26	= .79
	LSM	60	32.75	5.23		

เมื่อวิเคราะห์แยกชนิดสินค้า ผลที่ได้สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์โดยรวม โดยพบว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำมีเจตคติต่อชิ้นงานโฆษณาไม่แตกต่างกัน ทั้งในสินค้ายกยนต์ ($M = 33.57, SD = 4.18$ vs $M = 32.87, SD = 5.73, t = 0.54, p = .59$) และโทรทัศน์เคลื่อนที่ ($M = 31.43, SD = 6.02$ vs $M = 32.63, SD = 4.77, t = -0.86, p = .40$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 46 โดยทั้งผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงและต่ำมีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์มากกว่า ผลการทดสอบดังกล่าวจึงปฏิเสธสมมุติฐานข้อที่ 20 ทั้งหมด

สมมุติฐานข้อที่ 10 ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง สร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าควบ 2 หน้าที่ โดยเน้นภาพลักษณ์ มากกว่า เน้นคุณภาพสินค้า

สำหรับผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง เมื่อพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิตของการสร้างชิ้นงานโฆษณา พบว่ามีการสร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าควบ 2 หน้าที่โดยเน้นภาพลักษณ์มาก

ตารางที่ 46

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาสินค้ารถยนต์ และโทรศัพท์เคลื่อนที่ ระหว่างผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของตนสูงและต่ำ

สินค้า	SM	n	M	SD	t	p
รถยนต์	HSM	30	33.57	4.18	0.54	= .59
	LSM	30	32.87	5.73		
โทรศัพท์เคลื่อนที่	HSM	30	31.43	6.02	-0.86	= .40
	LSM	30	32.63	4.77		

กว่าเน้นคุณภาพ ($M = 1.93$ vs $M = 1.07$, $SD = 1.58$) และเมื่อนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิต พบผลที่แสดงให้เห็นว่าสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์มากกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ($t = 4.15$, $p < .0001$) สนับสนุนสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ดังรายละเอียดในตารางที่ 47

ตารางที่ 47

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าควบ 2 หน้า ที่ของผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของตนสูง

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	n	M	MDiff.	SD	t	p
HSM	ควบ 2 หน้าที่	เน้นภาพลักษณ์	58	1.93	0.86	1.58	4.15	< .0001
		เน้นคุณภาพ		1.07				

และเมื่อวิเคราะห์เฉพาะสินค้ารถยนต์ พบผลที่ยังคงสอดคล้องกับการวิเคราะห์รวม กล่าวคือ ผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของตนสูงสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์มากกว่าเน้นคุณภาพสินค้า ($M = 2.33$ vs $M = 0.67$, $MDiff. = 1.67$, $SD = 1.42$, $t = 6.42$, $p < .0001$) แต่เมื่อวิเคราะห์เฉพาะสินค้าโทรศัพท์เคลื่อนที่ พบว่าสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์กับคุณภาพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($M = 1.50$ vs $M = 1.50$, $MDiff. = 0.00$, $SD = 1.28$, $t = 0.00$, $p = 1.00$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 48 เพราะฉะนั้นจากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งแบบรวมและแยกชนิดสินค้า จึงสนับสนุนสมมุติฐานข้อที่ 10 บางส่วน

ตารางที่ 48

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการสร้างขึ้นงานโฆษณาสินค้ารถยนต์ และโทรศัพท์เคลื่อนที่ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	n	M	MDiff.	SD	t	p
HSM	รถยนต์	เน้นภาพลักษณ์	30	2.33	1.67	1.42	6.42	< .0001
		เน้นคุณภาพ		0.66				
HSM	โทรศัพท์เคลื่อนที่	เน้นภาพลักษณ์	28	1.50	0.00	1.28	.000	= 1.00
		เน้นคุณภาพ		1.50				

สมมุติฐานข้อที่ 21 ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง มีเจตคติทางบวกต่อชิ้นงานโฆษณาสินค้าควบ 2 หน้าที่ ที่ดึงดูดโดยเน้นภาพลักษณ์ สูงกว่า โฆษณาสินค้าควบ 2 หน้าที่ ที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้า

เมื่อนำคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาสินค้าควบ 2 หน้าที่ที่เน้นภาพลักษณ์กับเน้นคุณภาพมาวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิต พบผลว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงมีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์สูงกว่าที่เน้นคุณภาพ ($M = 13.50$ vs $M = 5.50$, $MDiff. = 8.00$, $SD = 10.50$, $t = 5.90$, $p < .0001$) สนับสนุนสมมุติฐาน ดังรายละเอียดในตารางที่ 49

ตารางที่ 49

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาสินค้าควบ 2 หน้าที่ ของกลุ่มตัวอย่างที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	n	M	MDiff.	SD	t	p
HSM	ควบ 2 หน้าที่	เน้นภาพลักษณ์	60	13.50	8.00	10.50	5.90	< .0001
		เน้นคุณภาพ		5.50				

เมื่อวิเคราะห์แยกชนิดสินค้า ผลที่ได้ยังคงสนับสนุนสมมุติฐานข้อที่ 21 ทั้งหมด กล่าวคือ ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงมีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์สูงกว่าโฆษณาที่เน้น

คุณภาพอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในสินค้ารถยนต์ ($M = 14.57$ vs $M = 4.44$, $MDiff. = 10.13$, $SD = 8.37$, $t = 6.63$, $p < .0001$) และโทรศัพท์เคลื่อนที่ ($M = 12.43$ vs $M = 6.56$, $MDiff. = 5.87$, $SD = 12.04$, $t = 2.67$, $p < .01$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 50

ตารางที่ 50

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาสินค้ารถยนต์ และโทรศัพท์เคลื่อนที่ ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูง

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	n	M	MDiff.	SD	t	p
HSM	รถยนต์	เน้นภาพลักษณ์	30	14.57	10.13	8.37	6.63	< .0001
		เน้นคุณภาพ		4.44				
HSM	โทรศัพท์เคลื่อนที่	เน้นภาพลักษณ์	30	12.43	5.87	12.04	2.67	< .01
		เน้นคุณภาพ		6.56				

สมมุติฐานข้อที่ 11 ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ สร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าควบ 2 หน้าที่ โดยเน้นภาพลักษณ์ น้อยกว่า เน้นคุณภาพสินค้า

หลังจากทราบรูปแบบการสร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าควบ 2 หน้าที่ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนสูงแล้ว สมมุติฐานข้อนี้เป็นการทดสอบเฉพาะผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ โดยพบว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำนั้น มีรูปแบบการสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์ไม่น้อยกว่าเน้นคุณภาพสินค้าอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($M = 1.85$ vs $M = 1.15$, $MDiff. = 0.70$, $SD = 1.56$, $t = 3.49$, $p < .001$) ซึ่งเป็นไปในทิศทางที่ตรงกันข้ามกับที่ตั้งสมมุติฐานไว้ ดังรายละเอียดในตารางที่ 51

เมื่อวิเคราะห์เฉพาะสินค้ารถยนต์ พบว่าผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำมีการสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์ไม่น้อยกว่าเน้นคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญ ($M = 2.03$ vs $M = 0.96$, $MDiff. = 1.07$, $SD = 1.44$, $t = 4.07$, $p < .0005$) และเมื่อเป็นสินค้าโทรศัพท์เคลื่อนที่ พบว่าค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนการสร้างชิ้นงานโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์กับที่เน้นคุณภาพแตกต่างกันเพียง

ตารางที่ 51

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการสร้างขึ้นงานโฆษณาสินค้าควบ 2
หน้าที่ ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	n	M	MDiff.	SD	t	p
LSM	ควบ 2 หน้าที่	เน้นภาพลักษณ์	60	1.85	0.70	1.56	3.49	< .001
		เน้นคุณภาพ		1.15				

เล็กน้อย ซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($M = 1.67$ vs $M = 1.34$, $MDiff. = 0.33$, $SD = 1.61$, $t = 1.14$, $p = .13$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 52

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งที่ทำโดยรวมและแยกสินค้า แสดงให้เห็นว่าปฏิเสธสมมุติฐานข้อ
ที่ 11 ทั้งหมด

ตารางที่ 52

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนการสร้างขึ้นงานโฆษณาสินค้ารถยนต์
และโทรศัพท์เคลื่อนที่ ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	n	M	MDiff.	SD	t	p
LSM	รถยนต์	เน้นภาพลักษณ์	30	2.03	1.07	1.44	4.07	< .0005
		เน้นคุณภาพ		0.96				
LSM	โทรศัพท์ เคลื่อนที่	เน้นภาพลักษณ์	30	1.67	0.33	1.61	1.14	= .13
		เน้นคุณภาพ		1.34				

สมมุติฐานข้อที่ 22 ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ มีเจตคติทางบวกต่อชิ้นงาน
โฆษณาสินค้าควบ 2 หน้าที่ ที่ดึงดูดโดยเน้นภาพลักษณ์ น้อยกว่า โฆษณา
สินค้าควบ 2 หน้าที่ ที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้า

หากพิจารณาค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาสินค้าควบ 2 หน้าที่
ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ จะเห็นได้ชัดเจนว่ามีเจตคติทางบวกต่อโฆษณาที่

เน้นภาพลักษณ์ไม่น้อยกว่าที่เน้นคุณภาพ ซึ่งเมื่อนำไปวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิต พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติ สวนทางกับสมมติฐาน ($M = 13.75$ vs $M = 5.25$, $MDiff. = 8.50$, $SD = 10.46$, $t = 6.30$, $p < .0001$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 53

ตารางที่ 53

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาสินค้าควบ 2 หน้า ที่ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	n	M	MDiff.	SD	t	p
LSM	ควบ 2 หน้าที่	เน้นภาพลักษณ์	60	13.75	8.50	10.46	6.30	< .0001
		เน้นคุณภาพ		5.25				

ในกรณีวิเคราะห์แยกชนิดสินค้า พบผลที่สอดคล้องกัน กล่าวคือ ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำมีเจตคติต่อโฆษณาที่เน้นภาพลักษณ์ไม่น้อยกว่าเน้นคุณภาพ ทั้งในสินค้ารถยนต์ ($M = 13.87$ vs $M = 5.14$, $MDiff. = 8.73$, $SD = 11.46$, $t = 4.18$, $p < .0005$) และสินค้าโทรศัพท์เคลื่อนที่ ($M = 13.63$ vs $M = 5.36$, $MDiff. = 8.27$, $SD = 9.55$, $t = 4.74$, $p < .0001$) ดังรายละเอียดในตารางที่ 54 เพราะฉะนั้นจึงปฏิเสธสมมติฐานข้อที่ 22 นี้ทั้งหมด

ตารางที่ 54

ผลการวิเคราะห์ความแตกต่างค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนเจตคติทางบวกต่อโฆษณาสินค้ารถยนต์ และโทรศัพท์เคลื่อนที่ ของผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ

SM	สินค้า	รูปแบบโฆษณา	n	M	MDiff.	SD	t	p
LSM	รถยนต์	เน้นภาพลักษณ์	30	13.87	8.73	11.46	2.88	< .0005
		เน้นคุณภาพ		5.14				
LSM	โทรศัพท์ เคลื่อนที่	เน้นภาพลักษณ์	30	13.63	8.27	9.55	2.37	< .0001
		เน้นคุณภาพ		5.36				

ผู้วิจัยขอสรุปผลการทดสอบสมมุติฐานทั้ง 22 ข้อ ในตารางที่ 55 ต่อไปนี้

ตารางที่ 55

สรุปผลการทดสอบสมมุติฐาน

สมมุติฐาน ข้อที่	สมมุติฐาน	ผลการ ทดสอบ
1	ผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูง สร้างชิ้นงานโฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้นภาพ ลักษณะ มากกว่าชิ้นงานโฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้า	สนับสนุน
12	ผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูง มีเจตคติทางบวกต่อชิ้นงานโฆษณาที่ดึง ดูดโดยเน้นภาพลักษณะ สูงกว่า โฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้า	สนับสนุน
2	ผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนต่ำ สร้างชิ้นงานโฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้นภาพ ลักษณะ น้อยกว่า ชิ้นงานโฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้า	ปฏิเสธ
13	ผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนต่ำ มีเจตคติทางบวกต่อชิ้นงานโฆษณาที่ดึง ดูดโดยเน้นภาพลักษณะ น้อยกว่า โฆษณาที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้า	ปฏิเสธ
3	เมื่อเป็นสินค้าประโยชน์ใช้สอย ผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูง และผู้ที่มี การทำกับการแสดงออกของตนต่ำ มีรูปแบบการสร้างชิ้นงานโฆษณาไม่แตกต่างกัน	สนับสนุน
3.1	เมื่อเป็นสินค้าผงซักฟอก	สนับสนุน
3.2	เมื่อเป็นสินค้าคอมพิวเตอร์	สนับสนุน
14	เมื่อเป็นสินค้าประโยชน์ใช้สอย ผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูงและผู้ที่มี การทำกับการแสดงออกของตนต่ำ มีเจตคติต่อชิ้นงานโฆษณาไม่แตกต่างกัน	สนับสนุน
14.1	เมื่อเป็นสินค้าผงซักฟอก	สนับสนุน
14.2	เมื่อเป็นสินค้าคอมพิวเตอร์	สนับสนุน
4	ผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูง สร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าประโยชน์ใช้ สอย โดยเน้นภาพลักษณะ น้อยกว่า เน้นคุณภาพสินค้า	สนับสนุน
4.1	เมื่อเป็นสินค้าผงซักฟอก	สนับสนุน
4.2	เมื่อเป็นสินค้าคอมพิวเตอร์	ปฏิเสธ
15	ผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูง มีเจตคติทางบวกต่อชิ้นงานโฆษณาสินค้า ประโยชน์ใช้สอยที่ดึงดูดโดยเน้นภาพลักษณะ น้อยกว่า โฆษณาสินค้าประโยชน์ใช้ สอยที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้า	สนับสนุน
15.1	เมื่อเป็นสินค้าผงซักฟอก	สนับสนุน
15.2	เมื่อเป็นสินค้าคอมพิวเตอร์	ปฏิเสธ

ตารางที่ 55 (ต่อ)

สรุปผลการทดสอบสมมุติฐาน

สมมุติฐาน ข้อที่	สมมุติฐาน	ผลการ ทดสอบ
5	ผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนต่ำ สร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าประโยชน์ใช้ สอย โดยเน้นภาพลักษณ์ น้อยกว่า เน้นคุณภาพสินค้า	สนับสนุน
5.1	เมื่อเป็นสินค้าผงซักฟอก	สนับสนุน
5.2	เมื่อเป็นสินค้าคอมพิวเตอร์	ปฏิเสธ
16	ผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนต่ำ มีเจตคติทางบวกต่อชิ้นงานโฆษณาสินค้า ประโยชน์ใช้สอยที่ดึงดูดโดยเน้นภาพลักษณ์ น้อยกว่า โฆษณาสินค้าประโยชน์ใช้ สอยที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้า	สนับสนุน
16.1	เมื่อเป็นสินค้าผงซักฟอก	สนับสนุน
16.2	เมื่อเป็นสินค้าคอมพิวเตอร์	ปฏิเสธ
6	เมื่อเป็นสินค้าเอกลักษณ์ทางสังคม ผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูง และผู้ ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนต่ำ มีรูปแบบการสร้างชิ้นงานโฆษณาไม่แตก ต่างกัน	สนับสนุน
6.1	เมื่อเป็นสินค้าเสื้อผ้า	สนับสนุน
6.2	เมื่อเป็นสินค้าเครื่องประดับ	สนับสนุน
17	เมื่อเป็นสินค้าเอกลักษณ์ทางสังคม ผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูง และผู้ ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนต่ำ มีเจตคติต่อชิ้นงานโฆษณาไม่แตกต่างกัน	สนับสนุน
17.1	เมื่อเป็นสินค้าเสื้อผ้า	สนับสนุน
17.2	เมื่อเป็นสินค้าเครื่องประดับ	สนับสนุน
7	ผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูง สร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าเอกลักษณ์ทาง สังคม โดยเน้นภาพลักษณ์ มากกว่า เน้นคุณภาพสินค้า	สนับสนุน
7.1	เมื่อเป็นสินค้าเสื้อผ้า	สนับสนุน
7.2	เมื่อเป็นสินค้าเครื่องประดับ	สนับสนุน
18	ผู้ที่มีการทำกับการแสดงออกของตนสูง มีเจตคติทางบวกต่อชิ้นงานโฆษณาสินค้า เอกลักษณ์ทางสังคมที่ดึงดูดโดยเน้นภาพลักษณ์ สูงกว่า โฆษณาสินค้าเอกลักษณ์ ทางสังคม ที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้า	สนับสนุน
18.1	เมื่อเป็นสินค้าเสื้อผ้า	สนับสนุน
18.2	เมื่อเป็นสินค้าเครื่องประดับ	สนับสนุน

ตารางที่ 55 (ต่อ)

สรุปผลการทดสอบสมมุติฐาน

สมมุติฐาน ข้อที่	สมมุติฐาน	ผลการ ทดสอบ
8	ผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของ <u>ตนต่ำ</u> สร้างชิ้นงานโฆษณา <u>สินค้าเอกลักษณ์ทางสังคม</u> โดยเน้นภาพลักษณ์ มากกว่า เน้นคุณภาพสินค้า	สนับสนุน
8.1	เมื่อเป็นสินค้าเสื้อผ้า	สนับสนุน
8.2	เมื่อเป็นสินค้าเครื่องประดับ	สนับสนุน
19	ผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของ <u>ตนต่ำ</u> มีเจตคติทางบวกต่อชิ้นงานโฆษณา <u>สินค้าเอกลักษณ์ทางสังคม</u> ที่ดึงดูดโดยเน้นภาพลักษณ์ สูงกว่า โฆษณา <u>สินค้าเอกลักษณ์ทางสังคม</u> ที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้า	สนับสนุน
19.1	เมื่อเป็นสินค้าเสื้อผ้า	ปฏิเสธ
19.2	เมื่อเป็นสินค้าเครื่องประดับ	สนับสนุน
9	เมื่อเป็น <u>สินค้าควบ 2</u> หน้าที่ ผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของ <u>ตนสูง</u> และผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของ <u>ตนต่ำ</u> มีรูปแบบการสร้างชิ้นงานโฆษณาแตกต่างกัน	ปฏิเสธ
9.1	เมื่อเป็นสินค้านอร์ด	ปฏิเสธ
9.2	เมื่อเป็นสินค้าโทรศัพท์เคลื่อนที่	ปฏิเสธ
20	เมื่อเป็น <u>สินค้าควบ 2</u> หน้าที่ ผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของ <u>ตนสูง</u> และผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของ <u>ตนต่ำ</u> มีเจตคติต่อชิ้นงานโฆษณาแตกต่างกัน	ปฏิเสธ
20.1	เมื่อเป็นสินค้านอร์ด	ปฏิเสธ
20.2	เมื่อเป็นสินค้าโทรศัพท์เคลื่อนที่	ปฏิเสธ
10	ผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของ <u>ตนสูง</u> สร้างชิ้นงานโฆษณา <u>สินค้าควบ 2</u> หน้าที่ โดยเน้นภาพลักษณ์ มากกว่า เน้นคุณภาพสินค้า	สนับสนุน
10.1	เมื่อเป็นสินค้านอร์ด	สนับสนุน
10.2	เมื่อเป็นสินค้าโทรศัพท์เคลื่อนที่	ปฏิเสธ
21	ผู้ที่มีการกำกับ การแสดงออกของ <u>ตนสูง</u> มีเจตคติทางบวกต่อชิ้นงานโฆษณา <u>สินค้าควบ 2</u> หน้าที่ ที่ดึงดูดโดยเน้นภาพลักษณ์ สูงกว่า โฆษณา <u>สินค้าควบ 2</u> หน้าที่ ที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้า	สนับสนุน
21.1	เมื่อเป็นสินค้านอร์ด	สนับสนุน
21.2	เมื่อเป็นสินค้าโทรศัพท์เคลื่อนที่	สนับสนุน

ตารางที่ 55 (ต่อ)

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมุติฐานข้อที่	สมมติฐาน	ผลการทดสอบ
11	ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ สร้างชิ้นงานโฆษณาสินค้าควบ 2 หน้าที่ โดยเน้นภาพลักษณ์ น้อยกว่า เน้นคุณภาพสินค้า	ปฏิเสธ
11.1	เมื่อเป็นสินค้ารถยนต์	ปฏิเสธ
11.2	เมื่อเป็นสินค้าโทรศัพท์เคลื่อนที่	ปฏิเสธ
22	ผู้ที่มีการกำกับการแสดงออกของตนต่ำ มีเจตคติทางบวกต่อชิ้นงานโฆษณาสินค้าควบ 2 หน้าที่ ที่ดึงดูดโดยเน้นภาพลักษณ์ น้อยกว่า โฆษณาสินค้าควบ 2 หน้าที่ ที่ดึงดูดโดยเน้นคุณภาพสินค้า	ปฏิเสธ
22.1	เมื่อเป็นสินค้ารถยนต์	ปฏิเสธ
22.2	เมื่อเป็นสินค้าโทรศัพท์เคลื่อนที่	ปฏิเสธ